

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: Udrag fra SANGE TIL RAHBEK

Citation: Møller, Poul Martin: "Skrifter i Udvalg", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. 30.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-moeller01val-shoot-idm140426999225440/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

SANGE TIL RAHBÆK

I

Den Slotsklokke gaar i den ældgamle Lund,
Paa Floden de Lilier svømme;
Der vandred en Smaadrenge i Morgenens Stund,
Dybsindig i ensomme Drømme.
I Slottet der sover en Ridder saa prud.
Den Ridder var Trolle, men Drengen var Knud.

Saa brat liden Knud ind ad Korsdøren tren,
Han ser paa de Ligkister lange.
Hans Tanker de sværme ved Heitenes Ben;
Da grunder han tidlig paa Sange.
Ja Oldtidens Minde blev Sang i hans Bryst
Og Viser om Helte hans Liv og hans Lyst.

Da Knud nu som Svend til vor Højskole tyr,
Da satte han Skik paa de unge.
Før sad de og drak som umælende Dyr,
Han lagde dem Rimet paa Tunge.
Hans Rim vare rige paa Fynd og paa Marv;
Dem sang vore Fædre, vi fik dem i Arv.

De Taler saa sindrige randt fra hans Mund;
I Krese omkring ham de stimle.
Nu følte han Savnet af Skovklosters Lund,
Ham døde de larmende Vrimle.
Da rejste han hist i det grønne sin Bo,
Hvor Roser og Abild for Vinduct gro.

Men stundom han flytter sin Kæp til vor Stad,
Paa Verdens Bedrifter han agter.

30.

Saa skildrer han snildt paa det skæntrige Blad
De Daarers forskruede Fagter.
Da smiler den Kvinde, da ler hendes Mand;
De Blade de flagre saa vidt i vort Land.

End sidder den gamle Student ved sin Skov,
Utallige Bøger han prenter.
Han passer kun lidet paa Dadel og Lov,
Den Krone for ægte Studenter.
»Hvo kender den Vidskab fra Krabla til Rom?«
Vor Olderstand ene har Kundskab derom.

Vor Broder i Raskhed, vor Fader i Aar,
En Hældøres Maske han hader,
En Vise ved Glasset han ikke forsmaar:
O, hil dig da, Broder og Fader!
Ja løfte sin Hat for Knud Lyne man maa,
Saa længe som Jyder det Danske forstaa.

II

En Ridder lig i blanke Vaabenklæder
Med aaben Hjælm og uforfærdet Bryst,
En dygtig Svend i Livets Skranker træder;
Med Svig og Vold han prøve vil en Dyst.

Dog Fjendens Hær tit synes alt for farlig,
Og mangel flyr med Buler i sit Skjold,
Bag bredden Grav han lejres ræd og varlig
Og ser paa Stridens Mark fra grønne Vold.

Held da den Mand, der fra sin Ungdom arver
Et frejdigt Mod i Sandheds lyse Færd,
Hvis Foraarsdrøm beholder sine Farver,
Hvis gamle Haand ej slippe vil sit Sværd.